

ת"פ 56371/03/22 - מדינת ישראל נגד טארק (בן חמיס) בסטי, יסמין (בת חליל) ביומי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 56371-03-22

מדינת ישראל נ' טארק בסטי ואח'

לפני השופט יצחק כהן

8.2.2023

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל יפרח [פמ"ח]

נגד

1. טארק (בן חמיס) בסטי

ע"י ב"כ עו"ד נאג'י עאמר

2. יסמין (בת חליל) ביומי

ע"י ב"כ עו"ד ליאור בר זוהר (סניגור ציבורי)

הנאשמים

גזר דין

א. הכרעת הדין

1. בהכרעת הדין, שניתנה בעניינם של הנאשמים לאחר שמיעת ראיות, נקבע, כי הוכח שהנאשמים ביצעו העבירות המיוחסות להם בכתב האישום. בתמצית הדברים, בתאריך 15.3.2022, בסמוך לשעה 02:20 בלילה, החליטו הנאשמים לשדוד מכשיר טלפון נייד מהמתלונן, אשר הלך לבדו ברחוב החלוץ בחיפה. הנאשם תקף את המתלונן והוציא מידו את מכשיר הטלפון בכוח, וגרם לשבר באגודל ידו השמאלית ולחבלה בשפתיו. לאחר מכן הנאשם שלף שבר של סכין יפנית ואיים באמצעותו על המתלונן, ודרש שילך מהמקום. בעת שהנאשם נאבק עם המתלונן, וניסה להוציא את מכשיר הטלפון מידו, הנאשמת, שעמדה מן הצד, עודדה את הנאשם.

2. על יסוד העובדות שהוכחו, הנאשמים הורשעו בביצוע העבירות הבאות:

(א) הנאשם:

עמוד 1

(1) שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

(2) גרימת חבלה חמורה בנסיבות חמורות, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק.

(3) החזקת סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

(ב) הנאשמת:

(1) סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בצירוף סעיף 31 לחוק.

(2) סיוע לגרימת חבלה חמורה בנסיבות חמורות, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק, בצירוף סעיף 31 לחוק.

ב. תקופות המעצר

3. בעקבות האירועים המתוארים בכתב האישום, הנאשם נעצר בתאריך 15.3.2022 (בליל האירוע), והנאשמת נעצרה בתאריך 17.3.2022. מעצרים של הנאשמים הוארך עד תום ההליכים המתנהלים נגדם בתיק זה, ועובר למתן גזר דין זה הם עדיין נתונים במעצר.

ג. הרשעות פליליות קודמות

4. לנאשמת אין הרשעות פליליות קודמות.

5. הנאשם נושא עמו עבר פלילי עשיר. על פי גיליון ההרשעות הקודמות שהוגש (מוצג ת/108), הנאשם הורשע ב- 13 תיקים שונים, הכוללים 20 הרשעות בעבירות שונות, ובכללן גניבות, התפרצויות, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר, תקיפה כדי לגנוב, עבירות סמים, עבירות שוד, ועוד. מבין שלל הרשעותיו הקודמות של הנאשם מס' 1, אתייחס להרשעות הבאות:

(א) בתאריך 5.4.2020 הורשע הנאשם בבית משפט השלום בחיפה (ת"פ 47158-10-19) בביצוע עבירות התפרצות לבנין שאינו משמש למגורים, גניבה בצוותא, היזק בזדון בצוותא, החזקת מכשירי פריצה, שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה

עצמית. בגזר הדין שניתן באותו תאריך נדון הנאשם ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בגזר הדין הופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים, באופן שחודשיים ירוצו בחופף לעונש המאסר וחודשיים במצטבר לו, כך שעל הנאשם היה לרצות 20 חודשי מאסר בפועל. בנוסף לעונש המאסר לריצוי בפועל, הושת על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 6 (שישה) חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 (שלוש) שנים הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת סמים מסוג פשע. **מאסר מותנה זה הוא מאסר מותנה בר הפעלה בהליך שלפני.**

(ב) בת"פ 510/00 הורשע הנאשם על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים ב-3 (שלוש) עבירות שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, ועבירה נוספת של התפרצות לבניין שאינו דירה או בית תפילה. בגזר הדין שניתן בתאריך 3.5.2000 נדון הנאשם ל- 12 (שניים עשר) חודשי מאסר בפועל ול- 10 חודשי מאסר על תנאי.

(ג) בת"פ 40069/02 הורשע הנאשם על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, ובעבירות נוספות, ונדון ל- 3 (שלוש) שנות מאסר בפועל ובנוסף ל- 2 (שנתיים) מאסר על תנאי למשך שלוש שנים. באותו גזר דין הופעל מאסר מותנה קודם מתיק 510/00 הנ"ל, באופן ששיה חודשים ירוצו בחופף, והיתר ירוצו במצטבר.

ד. תמצית טענות ב"כ המאשימה

6. כדרכם של פרקליטים בשנים האחרונות, בא כוח המאשימה הגיש טיעון כתוב. בא כוח המאשימה עמד בטיעונו על כך שהעבירות שבוצעו על ידי הנאשמים הן עבירות חמורות, ובוצעו בשעת לילה מאוחרת. עוד ציין בא כוח המאשימה כי למתלונן נגרם שבר באגודל ידו השמאלית וחבלה בשפתיים, ונגנב ממנו מכשיר הטלפון הנייד שלו. לצד אלה, כך נטען, נגרמו למתלונן נזקים נפשיים ופגיעה בכבודו.

בהתייחסו לנאשם, ועל יסוד הפסיקה שנסקרה בטיעון הכתוב, טען בא כוח המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 שנות מאסר לריצוי בפועל ועד 7 שנות מאסר לריצוי בפועל, ובנוסף לכך יש להטיל עליו מאסר על תנאי וחייב לפצות את המתלונן.

בהתייחסו לנאשמת טען בא כוח המאשימה, כי "כי ידוע למאשימה שנסיבות חייה אינן פשוטות", ומתחם העונש ההולם בעניינה נע בין 21 חודשים לריצוי בפועל ועד 39 חודשים לריצוי בפועל, ובנוסף לכך, מאסר על תנאי וחייב לשלם פיצוי למתלונן.

ה. תמצית טענות ב"כ הנאשם

7. בפתח טיעונו ציין בא כוח הנאשם, כי הנאשם נשוי ואב לילדה. בא כוח הנאשם הוסיף, כי עוד לפני ביצוע העבירות מושא כתב האישום, הנאשם היה בטיפול גמילה, ולעניין זה הציג אישורים משני מוסדות (מוצגים נ/5 ונ/6). עוד טען בא כוח הנאשם, שאף במהלך תקופת מעצרו, הנאשם השתלב בהליכים טיפוליים הניתנים במסגרת בית המעצר, והוא מתמיד בהשתתפותו בהליכים אלה, שכן רצונו לשנות את מסלול חייו. טענות אלה נתמכו על ידי בא כוח הנאשם במסמכים מבית המעצר (מוצגים נ/7, נ/8). לטענת בא כוח הנאשם, ניסיונותיו של הנאשם להיקלט בקהילה טיפולית נכשלו לאור עברו הפלילי, עבר שמקורו בהתמכרות הנאשם לצריכת סמים מסוכנים, התמכרות שהנאשם מבקש להיגמל ממנה. בתשובה לטענת בא כוח המאשימה על כך שהנאשם בחר לנהל את ההליך, טען בא כוח הנאשם, כי הנאשם ויתר על רבים מעדי התביעה שרשומים ברשימת העדים בכתב האישום, וכי ההליכים נמשכו בעקבות חוסר יכולתה של המאשימה לזמן את עדיה במועדים שנקבעו.

בא כוח הנאשם ביקש להסתמך על פסיקה, אותה הביא בטיעונו, וממנה מבקש בא כוח הנאשם ללמוד על כך במתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 18 חודשים לריצוי בפועל ועד ל- 3 שנים לריצוי בפועל.

8. בא כוח הנאשמת טען, כי הנאשמת ילידת שנת 1978, נסיבותיה האישיות קשות, והיא אם ל-5 (חמישה) ילדים הנמצאים במסגרות חוץ ביתיות. כאמור, לנאשמת אין הרשעות פליליות קודמות. מצבה הרפואי של הנאשמת אינו תקין, והיא סובלת מפגיעה ברגלה, הגורמת לה לצליעה. עוד הוסיף בא כוח הנאשמת וטען, כי הנאשמת משתתפת בהליך שיקומי במסגרת המעצר, וטיעונו זה נסמך על מכתב שנשלח מאת שירות בתי הסוהר לבית המשפט. במסגרת ההליך הטיפולי, אף חודש הקשר בין הנאשמת וילדיה. באשר לעבירות בהן הורשעה הנאשמת, טען בא כוח הנאשמת כי מדובר ב"סיוע מלולי", ועל כן מדובר בסיוע ברף הנמוך, ולאור נסיבות העניין, ובהינתן שהעונש המרבי של המסייע הוא מחצית מהעונש המרבי הקבוע לביצוע המושלם של העבירה, סבור בא כוח הנאשמת, כי בעניינה של הנאשמת יש מקום להסתפק בתקופת המעצר.

ו. דבר הנאשמים

9. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, ומשקלה, ככל הנראה, כמשקל כל יתר החרטות שהשמיע לפני השופטים שגזרו את דינו בעבר. הנאשם ביקש "להתחשב במצבו" וציין כי הוא משתתף באופן קבוע בהליך טיפול שיקומי.

10. הנאשמת אמרה, כי היא מצטערת, והוסיפה שהיא מנסה להשתקם.

ז. ריבוי עבירות

11. העבירות בהן הורשעו הנאשמים, נעברו על ידם במסגרת אירוע רצוף אחד. לפיכך, וכמו בא כוח המאשימה, אף אני סבור כי יש לקבוע לכל אחד מהנאשמים מתחם עונש הולם אחד בגין כל העבירות גם יחד.

ח. מתחם העונש ההולם

12. העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחס הולם בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, מחד גיסא, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מאידך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערך חברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ובמידת הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם. בשלב זה בית המשפט אינו מתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שכן השלב בו בית המשפט מתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, יהיה השלב בו יבוא בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם.

13. בסעיף 40ט' לחוק העונשין, פורטו נסיבות שונות, שאינן מהוות רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהן משפיעות על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. עבירת השוד היא עבירה המסכנת את הסדר הציבורי, את ביטחון הציבור ואת תחושת הביטחון הכללית (ע"פ 8172/21 חג'אזי נ' מדינת ישראל (15.5.2022)), ובמקרה שלפני יש לזקוף לחובת הנאשמים את הפגיעה בערכים חברתיים המוגנים, שעניינם שמירת שלמות הגוף והרכוש של הזולת, והנזקים, הגופני והרכושי, שנגרמו למתלונן.

14. על חומרת העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים ניתן ללמוד מהעונשים המרביים שהמחוקק קצב לצד עבירות אלה. העונש המרבי שנקצב לעבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין עומד על 20 שנות מאסר, והעונש לעבירת החבלה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 335(א)(1) עומד על 14 שנות מאסר. כמובן, שעל פי סעיף 32 לחוק העונשין, הנוגע לעניינה של הנאשמת, הרי שעונשו המרבי של המסייע לביצוע עבירות אלה, עומד על מחצית מהתקופות הנזכרות.

15. בע"פ 5928/14 אורן נ' מדינת ישראל (13.5.2015), עמד בית המשפט העליון על כך שבעבירת השוד ניתן למצוא מנעד רחב של עונשים, אך בכל מקרה מדובר בענשי מאסר לתקופות משמעותיות. פסיקת בית המשפט העליון ביחס לעבירת השוד, חזרה והדגישה את הצורך בענישה מרתיעה, המחייבת מאסר בפועל. הפסיקה אף הדגישה את הצורך להכביד בענישתם של מי שמבצעים עבירת שוד "כלפי מי שמהווים "טרף קל" בשעת לילה מאוחרת" (פס"ד חג'אזי הנ"ל, וכן: ע"פ 9647/09 שור נ' מדינת ישראל (14.10.2010), פסקה י"א; ע"פ 4812/12 סעדיב נ' מדינת ישראל (10.4.2013), פסקה 4).

בע"פ 5368/14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (8.9.2014) נדון ערעורו של אדם ששדד ביחד עם אדם אחר 600 ₪ ממתדלק בתחנת דלק, והורשע בשוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ובקשירת קשר לבצע פשע. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 שנות מאסר ל- 5 שנות מאסר, ובית המשפט העליון לא מצא מקום להתערב בכך. בבית המשפט המחוזי המערער נדון ל- 42 חודשי מאסר, לריצוי בפועל, וערעורו על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 1698/16 **דלמאו נ' מדינת ישראל** (8.11.2016), נדון ערעורו של המערער אשר שדד נהג מונית בשעה 04:45 לפנות בוקר. המערער, שבעברו היו 8 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים, הורשע בשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, ובעבירה של היזק בזדון. עבירות אלה בוצעו על ידי המערער 8 ימים לאחר ששוחרר מעונש מאסר קודם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 שנות מאסר ל- 5 שנות מאסר. המערער, אשר נדון ל- 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצדם הופעל במצטבר מאסר מותנה בן 3 חודשים (ובסה"כ 51 חודשי מאסר), ערער על מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי, אך בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

16. במקרה שלפני, הנאשם ביצע שתי עבירות חמורות, ועבירה נוספת (החזקת סכין שלא למטרה כשרה). על רקע עקרון ההלימה, לפיו יש לגזור את מתחם העונש ההולם, הנני סבור, שטענת בא כוח המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 שנות מאסר ל- 7 שנות מאסר, משקפת את רמת הענישה המתאימה לעניינו של הנאשם במקרה שלפני, והנני מחליט לאמצה.

באשר לנאשמת, הנני סבור כי מתחם העונש ההולם בעניינה יעמוד על תקופה שבין 20 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר.

ט. סטייה ממתחם העונש ההולם

17. על פי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא, כי יש סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם. במקרה שכזה, רשאי בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם "לפי שיקולי שיקומו", וכן מוסמך בית המשפט להורות על נקיטת אמצעי שיקום, לרבות העמדת הנאשם במבחן. עם זאת, לא ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם כאשר יש סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, אם מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשמים הם "בעלי חומרה יתרה".

18. מסופק אני אם בנסיבותיו של הנאשם קיימת תשתית עליה ניתן לבסס קביעה בדבר קיומו של סיכוי של ממש לשיקומו. האישורים נ/5 ו- נ/6 מאגודת "מאמץ" וממרפאת "בית אלמוג", מדברים על ניסיונות שיקום שנעשו בין השנים 2017 עד 2019, ומתברר כי ניסיונות אלה לא נשאו פירות. האישור נ/8 משירות בתי הסוהר, מדבר על שילובו של הנאשם "בתכנית הכנה לטיפול בהתמכרויות", כדי לעודד את הנאשם להתגייס

לתהליך שיקומי. מלבד זאת, התנהלות הנאשם לאורך המשפט לא הצביעה על רצון אמיתי לקחת אחריות על מעשיו ולשנות את אורח חייו. לדעתי, הדבר שהדריך את הנאשם היה אך ורק החשש מפני העונש שהוא עלול לקבל. עדותו של הנאשם לא הייתה אמת, והוא אף הכחיש את סרטון המצלמה ת/47, הגם שהנאשמת זיהתה בו את שניהם. להתרשמותי, טענות הנאשם בדבר רצונו להשתקם לא באות על רקע רצון אמיתי להשתקם, אלא על רקע הרצון לזכות בהקלה בעונש.

על כן אין אני מוצא מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם.

19. שונה המצב ביחס לנאשמת. על פי מכתב שירות בתי הסוהר שהוגש לבית המשפט (מוצג נ/9), הנאשמת משולבת בתכנית המיועדת לנשים עוברות חוק אשר פתחו אורח חיים שלילי כתוצאה מנסיבות שונות (שפורטו במכתב), ובמהלך שמיעת המשפט, וקביעת מועדי הדיונים, אף התבקשתי על ידה להתחשב במפגשים שנקבעו לה עם ילדיה. נראה אפוא, שפרוגנוזת השיקום ביחס לנאשמת היא ממשית יותר, ולפיכך, עונשה ייגזר בחריגה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לגביה.

י. קביעת העונש

20. לעניין הנאשם:

(א) הנאשם, יליד שנת 1982, בן כ- 41 שנים, נשוי ואב לילדה. טיבו של קשר נישואין זה לא ברור, שכן בהודעתו ת/30 הנאשם אישר כי אינו גר עם אשתו, וכי בימים שלפני מעצרו "ישנתי בכל מיני מקומות". אף העובדה, כי הנאשם נמצא מסתובב ברחובות חיפה בשעת לילה מאוחרת עם הנאשמת, אינה מלמדת על קשר נישואין תקין עם אשתו. לנאשם אין מקום עבודה קבוע, וכעולה מתשובותיו בחקירתו הנגדית, הוא התפרנס בעבר מעבודות שיפוצים מזדמנות ומעזרה, מידי פעם, לבעלי דוכנים בשוק (פרוטוקול הישיבה מתאריך 29.11.2022 בעמ' 6).

(ב) לנאשם עבר פלילי עשיר, על רקע התמכרותו לסמים קשים. על פי גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, בגין הרשעותיו הקודמות נדון הנאשם ל- 13 תקופות מאסר שונות, המסתכמות כדי תקופה כוללת של 18 שנים ו- 8 חודשים. טעם המאסר אינו זר לנאשם, וחלק נכבד מחייו הוא בילה בין כתלי בית הסוהר. הנאשם עדיין לא למד את הלקח, ואף המאסר המותנה שתלוי ועומד מעליו, לא הרתיעו. נראה הדבר, שהנאשם חוזר ופוגע בציבור, ולאחר מכן אף מטיל על קופת הציבור את עלויות הגנתו. במקרה שלפני הגנת הנאשם הייתה מבוססת על עדותו, שלא ניתן היה לסמוך עליה, במסגרתה הנאשם אף הכחיש סרטון שצולם במצלמת אבטחה דקות ספורות לאחר אירוע השוד (ת/47), הגם שהנאשמת זיהתה בו את שניהם.

(ג) לזכות הנאשם יש לזקוף את נסיבותיו האישיות, וכן את התנהלותו העניינית של בא כוחו, אשר ויתר על חקירת עדים רבים מאלה ששמותיהם נקובים בכתב האישום.

(ד) לפיכך, לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין, הנני מחליט להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 5 (חמש) שנים, מאסר על תנאי למשך שנה, הפעלת המאסר המותנה במצטבר לעונש המאסר, וחובה לפצות את המתלונן בסכום של 5,000 (חמשת אלפים) ₪.

21. לעניין הנאשמת:

(א) הנאשמת, ילידת שנת 1978, בת כ- 45 שנים, גרושה ואם ל- 5 ילדים. לנאשמת אין הרשעות פליליות קודמות, ומפי בא כוח המאשימה למדתי לדעת שנסיבות חייה קשות. במהלך שמיעת הראיות התרשמתי, שמעורבותה של הנאשמת כמסייעת לנאשם, נובעת, במידה רבה, מכך שהנאשמת נגררה אחריו. בנוסף לכך יש לציין, כי להבדיל מהנאשם, אשר החזיק בשבר של סכין יפנית בעת ביצוע העבירה, הנאשמת לא החזיקה בסכין.

(ב) כאמור לעיל, הנני סבור שיש להתחשב בסיכויי שיקומה של הנאשמת, ולפיכך, לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין, הנני מחליט להטיל על הנאשמת 18 (שמונה עשר) חודשי מאסר לריצוי בפועל, ו- 6 (שישה) חודשי מאסר על תנאי.

י"א. סוף דבר

22. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני דן את הנאשם מס' 1 (טארק בן חמיס בסטי) לעונשים הבאים:

(1) 6 (שש) שנות מאסר, מתוכן 5 (חמש) שנים לריצוי בפועל, והיתר, (שנה אחת) לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך 3 (שלוש) שנים לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע כלפי גופו של אדם.

(2) הנני מפעיל את המאסר המותנה, בן 6 (שישה) חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ (בימ"ש שלום חיפה) 47158-10-19. המאסר המונה ירוצה על ידי הנאשם באופן **מצטבר** למאסר בפועל שעל הנאשם לרצות לפי סעיף קטן (א) שלעיל.

(3) למען הסר ספק, תקופת המאסר הכוללת, שעל הנאשם לרצות על פי האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) שלעיל, היא בת 5.5 (חמש וחצי) שנים.

(4) מתקופת המאסר שעל הנאשם לרצות לפי גזר דין זה, תנוכה תקופת המעצר, שתחילתה בתאריך 15.3.2022 ועד היום.

(5) הנני מחייב את הנאשם לשלם פיצויים לקורבן העבירה בסכום של 5,000 (חמשת אלפים) ₪.

(ב) הנני דן את הנאשמת מס' 2 (יסמין בת חליל ביומי) לעונשים הבאים:

(א) 24 (עשרים וארבעה) חודשי מאסר, מתוכם 18 חודשים לריצוי בפועל, והיתר, 6 (שישה) חודשים, לריצוי על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 (שלוש) שנים הנאשמת לא תעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע כלפי גופו של אדם.

(ב) מתקופת המאסר שעל הנאשמת מס' 2 לרצות לפי האמור בסעיף קטן (א) שלעיל תנוכה תקופת המאסר, שתחילתה בתאריך 17.3.2022.

ניתן היום, י"ז בשבט התשפ"ג, 8.2.2023, והודע בפומבי.

והודע לנאשמים, כי הם זכאים לערער על פסק הדין בתוך 45 ימים מהיום, לפני בית המשפט העליון.

יצחק כהן, שופט